

TÄZETTE #6

THEATERAANZEE.BE

DINSDAG 02/08/2016

JONG OF NIET, IS DAT DE KWESTIE? VERSLAG '50/50' IN VRIJSTAAT O.

"Er is een stevig debat gewenst over de noden en verzuchtingen wat betreft de uitwisseling tussen Vlaanderen en Nederland, meer bepaald voor het werk van jonge theatermakers." Met deze insteek, een summier samenvatting van de inleiding zoals die werd gegeven door festivalcoördinator Luc Muylaert, vond gisteren in Vrijstaat O. een 'sectorevent' plaats voor (jonge) podiumkunstenaars en programmatoren. De ontmoeting was een initiatief van TAZ, deBuren, Dutch Performing Arts en de Brakke Grond in Amsterdam. Het is een mooi voorbeeld van de sectorgerichte gevoeligheid die Theater Aan Zee sinds een aantal jaren combineert met publieksgerichte evenementen – een manier om wat meer inhoudelijke diepgang te creëren voor de échte centrale gast op Theater Aan Zee: de theatermaker.

In Vrijstaat O., met zicht op de passanten op de zeedijk, is het goed toeven en reflecteren, zo is al langer geweten. Het zaaltje liep gistermiddag ook aardig vol met voornamelijk jonge professionelen uit zowel de Vlaamse als de Nederlandse theaterpraktijk. Met die opkomst was alvast de titel van de ontmoetingsdag een realiteit: *50/50*, een verwijzing naar de gezamenlijke noden en verzuchtingen boven en onder de Moerdijk. In het eerste deel van het programma werd een aantal statements voorgelezen door vier ervaringsdeskundigen: Jef Staes, programmator van de Arenbergschouwburg in Antwerpen; Anneke van der Linden, programmator voor 'de vlakkevloerzaal' in de NWE Vorst in Tilburg; Ans Van den Eede van Hof van Eede; en Rebekka De Wit van De Nieuwe Tijd in Antwerpen. Aan alle vier werd een vraag voorgelegd: waar loop je tegenaan, als theatermaker of programmator, met het oog op uitwisseling binnen het Nederlandse taalgebied? Wat werkt, en wat niet?

Eén concreet voorbeeld in die uitwisseling had Luc Muylaert in zijn inleiding al gegeven: Circuit X, de naam van een – jawel – circuit voor fris en veelbelovend werk, is tijdens de recente subsidieronde jammerlijk uit de boot gevallen. Ervaring leert nochtans dat, om een vlot verkeer van podiumcreaties tussen Vlaanderen en Nederland mogelijk te maken en te behouden, er extra prikkels en werkingsmiddelen nodig zijn, zowel ter hoogte van de podia als ter hoogte van het publiek. Dat laatste heeft doorgaans immers weinig of geen overzicht van het aanbod, waardoor bijkomende knipperlichten – of schijnwerpers – absoluut nuttig zijn. Recente voorbeelden van artiesten die via Circuit X zo'n tournee hebben gedaan, zijn Sachli Gholamalizad, Nick Steur, Pieter Ampe, Suzanne Grotenhuis en Jan Martens.

In de vier inleidende statements kwamen diverse, relevante aspecten van het creëren en programmeren aan bod. Soms met een knipoog, soms verrassend openhartig. Jef Staes richtte zijn focus op de programmator als *gatekeeper*, een functie met macht maar ook met verantwoordelijkheden; Ans Van den Eede

hekelde de recente praktijk van het pitchen, als verkoopmiddel op de ‘markt’; Anneke van der Linden wees in haar uiteenzetting op het fenomeen dat, in Vlaanderen, de podia verhoudingsgewijs meer middelen hebben dan de gezelschappen, en dat het omgekeerde in Nederland het geval is; en Rebekka De Wit drukte haar behoefte uit aan lokale verankering, aan de behoefte om bruggen te bouwen tussen haar woelige “binnenwereld” en de “buitenwereld” – een grens die volgens haar meer impact heeft dan pakweg de grens tussen België en Nederland. De Wit: “We werken allemaal vanuit onze eigen overtuiging, en die versie van de realiteit heeft sowieso zijn grenzen. Ik ken bijvoorbeeld alleen maar mensen die voor GroenLinks stemmen. Terwijl ik ook theater wil maken voor een publiek dat zich buiten die overtuigingsgrenzen bevindt. Het gebied tussen mijn tante en de critici, zeg maar.” Om die reden start ze binnenkort met een aangepast programma op maandagavond met haar gezelschap, De Nieuwe Tijd, waar sinds 2015 ook Suzanne Grotenhuis en Freek Vielen mee het artistieke beleid bepalen.

De statements waren, elk op hun manier, boeiend, onderbouwd en eloquent – zoals na afloop onder anderen Wim Vanseveren, directeur van deBuren in Brussel, tevreden opmerkte. Maar zoals wel vaker bij debatten, is de tweede stap het moeilijkste: wat volgt er na een heldere, prikkelende inleiding? Hoe laat het collectieve denken zich aanscherpen? Het gesprek met het aanwezige publiek ging al snel meerdere richtingen uit: het probleem van het ‘categoriseren’ (lees: de zin en/of onzin van het label ‘jong’ werk), de impact al dan niet van negatieve recensies (de aanwezige programmatoren lieten alvast verstaan daar geen rekening mee te houden), de drempel die Vlaamse theatermakers ondervinden om in Nederland voet aan de grond te krijgen, de associatie tussen jonge makers en het zogenaamde vlakke-vloercircuit (lees: waarom worden er zo weinig openingen gemaakt in de programmatie van de schouwburgen?) en – *last but not least* – hoe zit het anno 2016 met doorstroming? Die laatste opmerking slaat op het feit dat schoolverlaters misschien wel meer kansen krijgen, hoe tijdelijk ook, dan theatermakers van pakweg dertig jaar. Wie pas is afgestudeerd, kan – met een beetje geluk en het nodige talent – rekenen op de nodige aandacht van diverse festivals en andere ‘jonge’ formats, waaronder ook Theater Aan Zee. Maar hoe vergaat het de doorstromers: diezelfde generatie maar dan pakweg vijf of tien jaar later? In Vlaanderen, maar ook in Nederland, zijn er voorbeelden genoeg gekend van talentvolle theatermakers die op deze cruciale fase hun tanden stuk bijten. Te meer omdat heel wat theaterhuizen en speelplekken bewoond worden door een nog oudere generatie: theatermakers en regisseurs van veertig en ouder – soms zelfs heel wat ouder. Het zijn reële aspecten die stuk voor stuk relevant zijn, maar die de

vaart uit het debat haalden. Allicht werd die nood aan diepgang wel bereikt in het derde deel van 50/50: daarin werden ervaringen uitgewisseld in kleine groepjes, één per tafeltje. Dat resultaat valt om meerdere redenen te hopen, want sinds de recente subsidieronde – waar de structurele middelen voor de meeste huizen en gezelschappen stagneren of achteruitgaan – doemt er een donkere wolk op, met name voor heel wat jongere en/of kleinere theatergezelschappen. Er dient zich een ellenlange, ellendige file aan ter hoogte van de pot voor projectsubsidie. Met veel meer aanvragers dan kanshebbers. Dat is pijnlijk, als je weet dat er vorig jaar, tijdens TAZ#2015, al actie is gevoerd voor meer middelen in de projectsubsidiepot. “Het water staat ons aan de lippen”, zo heette die actie toen. Sedert de subsidieronde in juni is het risico op “kopje onder” gaan helaas nog reëler geworden. En, driewerf helaas, Nederland is Vlaanderen daarin al voorgegaan, met de fameuze “kaalslag” van enkele jaren geleden. Wanneer staat er eens een beleidsmaker op die verder gaat dan reddingsboeien uitdelen? (SH)

DE KUNST VAN HET VERDWIJNEN

VERSLAG ‘WHEN EVERYTHING IS HUMAN...’

In de polyvalente zaal van het KAZ bevindt zich een werf. Enkele arbeiders in witte pakken en gele handschoenen mengen gipspoeder met water, Radio Nostalgie schalt door een speaker, en achterin smeren twee naakte lichamen elkaar minutieus in met een huidbeschermend product. Een typisch werfbezoek bij Wild Vlees.

Dit collectief, bestaande uit Tamar Blom, Francesca Lazzeri en producer Job Rietvelt, maakt van rauw, beeldend en fysiek theater hun handelsmerk. Vorig jaar onttaarde dit met *Body On* in een extravert swaffelspektakel op TAZ, dit jaar mocht het iets soberder.

Al wil dat zeker niet zeggen dat ze daarom extremen uit de weg gaan. Integendeel, 200 kilo gipspoeder en 130 liter water worden bedachtzaam uitgesmeerd over een stevige filosofisch-theoretische bodem: Wat maakt ons mens? Hoe verhouden we ons tot het universum? Waar bevindt zich het punt waar mens en omgeving in elkaar overlopen, verdwijnen in elkaar?

Wat volgt is een ritueel van kneden en smeren, wrijven en proeven. Steeds verder gipsen de twee elkaar in, worden samen één, en zo uiteindelijk en onvermijdelijk: niemand. Het publiek krijgt de kans om deze (st)geengeworden lichamen te bekijken en bewonderen, om daarna even snel weer interesse te verliezen en de ruimte te verlaten. Zonder applaus. Want voor een lege ruimte klap je niet.

Dat ook het brede publiek dit wel kan smaken, bewijzen ze met hun selectie voor de BNG Bank Nieuwe Theatermakersprijs 2016. *Break a leg* zouden we zo zeggen, er is gips genoeg. (EV)

VANDAAG, DONDERDAG EN VRIJDAG OM 16U IN KAZ

WACHTEN OP HUGO

VERSLAG 'SNEEUWLICHT'

Even een kleine gedachtewisseling met de onevenaarbare Evelyne Coussens gisteren: of *Sneeuwlicht* van Heleen Desmet nu 'gewoon goed' of toch wel 'fantastisch' is. Laten we het vooral op 'fantastisch' houden. Akkoord, we hebben dit soort theater al vaker gezien. En ja, sommige keuzes zijn misschien iets te gemakkelijk. Maar dat neemt niet weg dat *Sneeuwlicht* een geslaagde voorstelling is die mij van begin tot eind heeft gegrepen.

Nochtans komt het stuk maar schoksgewijs op gang. Op het podium staan drie ietwat onwennige creaturen die veel ophebben met Hugo Veldt, de kunstenaar voor wie ze een salon hebben georganiseerd maar die – *à la* Godot – natuurlijk niet komt opdagen. Het drietal laat de teugels lustig vieren, de vierde wand wordt met een schattig schaamrood op de wangen afgebroken.

Maar wat zich dan ontspint is een zeer gelaagd kluwen van fictie en werkelijkheid. De verbeelding van Lennie (Heleen Desmet), de drijvende kracht achter het salon en *by chance* ook stapelverliefd op Hugo Veldt, haalt de realiteit stukje bij beetje in. Tot alles onherstelbaar gaat tollen in haar hoofd en de voorstelling ontaardt in een lynchiaanse nachtmerrie op de verstrooide tonen van Nick Caves 'Where the Wild Roses Grow'.

Bram Kelchtermans is schitterend als Bart, "die Hugo toch zo goed kan nadoen". Met een wispelturige kuif als die van Rocky uit *Chicken Run* manoeuvreert hij zich een weg door de benarde situatie waarin het drietal – eerst onwennig, nu ontaard – is beland. En ook al is Heleen Desmet, net als haar personage, de drijvende kracht achter de voorstelling, ze wordt niet zelden vooruitgestuwd door een minimalistisch en bij wijlen zeer mysterieus acterende Anke Jochems. *Rumor has it* dat zij in het redactielokaal van *TAZette* al de Vlaamse Jessica Alba wordt genoemd.

Bij deze een woord (of twee) tot jou gericht, Heleen: puik werk! Zowel als coach, auteur én actrice. Je komische timing is *impeccable*. Want - dat mogen we niet vergeten – *Sneeuwlicht* is, naast een neerslag van ontspoorde idolatrie, een ongemeen grappige voorstelling. (DB)

T/M VRIJDAG 5/8 OM 18U IN CC DGP ATELIER +1

STILSTAANDE MENSEN STAAN IN DE WEG

VERSLAG 'WARMHOUWE'

Met *Warmhouwe* werd theatermaker Ramona Verkerk TAZ-laureaat Jong theater in 2005. De jury was vol lof over haar acteerprestatie en over de tekst die het triviale en de grote levensvragen naadloos in elkaar doet overvloeien.

We treffen Marie aan, onderuitgezakt tegen een muur, terwijl ze zich onverstoort vol koekjes propt; fluororose kanten topje, *made in Taiwan*, een pseudo-blonde pruik en een vet accent uit Nederlands Limburg. Een plastic look die dramatisch contrasteert met de vergane glorie van het historische pand waar de monoloog wordt gespeeld.

Marie meandert op zelfrelativerende toon van haar eigen treurige banaliteit naar wat er mis is met de wereld (veel, zo blijkt). Grootspraak heeft ze daar niet voor nodig; huis-, tuin- en keukengezegden volstaan. Bovenal is Marie op zoek naar liefde, die ze niet vindt bij haar man, de vleesgeworden onbetrouwbaarheid. Verlangens die ze dan maar projecteert op een wildvreemde man in de nachtwinkel, of op de nieuwe 'vrienden' die ze ontmoet in de dancing.

De houvast die ze ontbeert zoekt ze bovenal in haar verbeelding. "Vanwaar die hang naar realiteit of de waarheid? Het gaat niet over wat wel of niet waar is, maar over wat je gelukkig maakt. Geloof wat je wilt." Wie haar onderbreekt in haar gedagdroom en gefantaseerd wordt koudweg genegeerd of genadeloos uitgekafferd. "Ja, godverdomme! Mag ik hier soms nie even gewoon zo staan!? Is het soms verboden om stil te staan? Ik sta hier namelijk gewoon even ergens bij stil te staan. Maar ja, aan stilstaande mensen heb je niks. Stilstaande mensen staan in de weg."

Het vernuftige en woordeloze slot breekt de langgerekte anekdotiek van Marie's verhaal. De routineus handjesschuddende weduwe eindigt als het pak koekjes dat ze doorheen haar verhaal heeft weggewerkt: er blijft weinig van over. (BP)

T/M VR 5/8 OM 16U EN 19U IN CKG KAPOENTJE

NTGENT OPENT ZIJN NIEUWE THEATERSEIZOEN MET

DE VREEMDEN

NTGent
Floralienhal

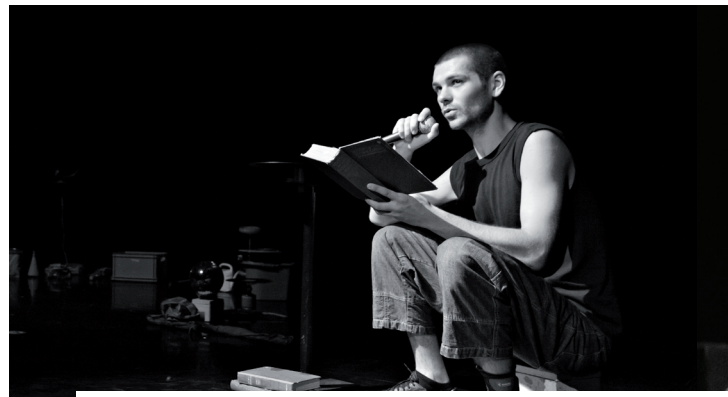
21|09|2016 » 27|09|2016

Kamel Daoud | Johan Simons | Reinbert de Leeuw
Mauricio Kagel | György Ligeti | Claude Vivier
NTGent | Ruhrtriennale | Askol/Schönberg
Rotterdamse Schouwburg | Ro Theater | Ammodo

Schelstraete Delacourt Associates
Gent Festival van Vlaanderen | Stad Gent
Ambassade van het Koninkrijk
der Nederlanden

+32 9 225 01 01
ntgent.be

CHECK ONS VOLLEDIG SEIZOENSAANBOD OP NTGENT.BE

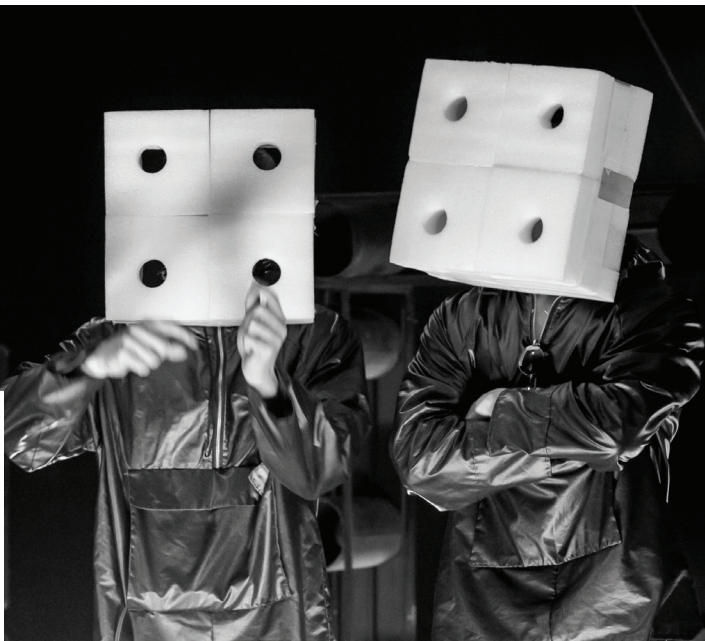
SCHALKSE VERSIE VAN HET SCHEPPINGSVERHAAL

VERSLAG 'MULTIVERSE'

Vorig jaar sleepte de Gentse performancekunstenaar Louis Vanhaverbeke op TAZ de Circuit X-trofee in de wacht met *Kokokito*. Onder het vaandel van Campo maakte hij met de performance vervolgens een zegetocht langs menig Vlaams kunstencentrum. In *Kokokito* creëerde Vanhaverbeke met behulp van een mobiele dj-set, drumcomputers, frisbees, een basketbalring en ander bijeengeharkt materiaal een veelklankig, kleurrijk universum. Van zulke spullen maakt hij ook gebruik in het gloednieuwe *MULTIVERSE*: een paraplu, skateboards, verjaardagvlaggetjes en vooral rondrijdende platenspelers (niet toevallig weerklinkt John Miles' 'Music Was My First Love', terwijl hij een pannenkoek bakt op zo'n platenspeler). En precies zoals in *Kokokito* ligt een doorgedreven vormonderzoek ten grondslag aan de voorstelling. Centraal daarin staat de steeds terugkerende vorm van de cirkel. Een rond haar as draaiende ruimtesonde, geknutseld met een petfles, cirkelt omheen de aardbol (een plastic opblaasbal). Een leeggelopen rubberband slingert Vanhaverbeke rond zijn hoofd, en met een platenspeler op zijn hoofd vastgebonden herschikt hij de spullen op de scène een zoveelste keer. Door iedere onverhoedse beweging wordt de muziek vervormd, omdat de naald van de platenspeler kort uit haar groef opspringt.

Zo drijft de performance op de dynamiek tussen de cirkelvorm en kleine afwijkingen van de perfecte cirkel. Karretjes rijden in rondjes, maar botsen tegen elkaar aan. Gebruikte objecten worden plots obstakels voor de rondhossende performer. *MULTIVERSE* wijst alles af wat naar eenvormigheid neigt. In Vanhaverbekes multiversum vieren het gehaper en charmant gestuntel hoogtij, wordt gebricoleerd, uiteengehaald en opnieuw geassembleerd. Identiteit is iets wat per definitie ontstaat *in the mix*: de kitsch van 'Candle in the wind' en Joe Cocker weerklinkt naast Tupac, The Police en een eigen cover van Alicia Keys' 'Fallin''. Vanhaverbeke zelf transformeert van blonde *Baywatch* babe naar drager van de eeuwige Olympische vlam naar een astronaut die een *pas de deux* uitvoert met een rondvliegende platenspeler. Hij is niet langer de loom voortbewegende miereneter van *Kokokito* maar loopt rondjes met de rücksichtsloosheid van een antilope die op de hielen wordt gezeten door een hongerige leeuw. De voorstelling is bij wijlen ook narratiever dan de vorige. Bij aanvang *rapt* Vanhaverbeke stukken uit verscheidene scheppingsverhalen, allemaal variaties op het tijdloze verhaal dat uit een vormeloze chaos uiteindelijk de kosmos ontstaat. De performance die erop volgt, is Vanhaverbekes schalkse versie van dat scheppingsverhaal, vol ruimtepuin en vallende sterren. Of zoals het motto van *MULTIVERSE* luidt: 'In den beginne was er niets en toen is dat ook nog eens ontploft.' (MV)

VANDAAG & DO 4/8 OM 17U EN 21U EN WO 3/8 OM 21U IN ENSORINSTITUUT

THEATRALE ASSOCIATIEVE ELECTROPUNK TRIP

VERSLAG 'KLUSTER'

De wereld draait om zijn as, een keer om de 24 uur, meestal 365 keer in een jaar. Op die gemoedelijk draaiende bol bevinden zich ongeveer zeven miljard mensen, in alle maten en soorten, geuren en kleuren. En die wezentjes, die krioelende hoopjes vlees, tja... *What on earth* doen die eigenlijk? Elias Vandenbroucke en Gode Kempen maakten een muzikale voorstelling over de indrukken van de mens op de wereld, en doen dat op een manier die zowel op de lachspieren werkt als ontroert.

Getooid in zwarte nylon pakjes en gigantische mousse maskers zetten de makers meteen de juiste toon. Dit zijn geen mensen, maar *wannabes*. Voorgeprogrammeerde outsiders die ongemakkelijk contact zoeken met elkaar, elkaar besnuffelen en betasten, blijven haperen en jammerlijk falen. Intimiteit kent vele vormen, en *Kluster* is er één van.

Op het podium wordt dit ingekleurd als een zelfverklaarde "theatrale associatieve electropunk trip". Probeer je dus vooral niet te veel af te vragen waar deze voorstelling nu eigenlijk heen gaat. Om je een idee te geven: een herkenbaar dispuut tussen twee geliefden ("uw werk of ik?") loopt ongemerkt over in een absurd doktersgesprek met com-pi-li-ca-ties, waarna ze enkele momenten later een sierlijke pornochoreografie ontplooiën. U kan niet meer volgen? Ideaal.

Wat echter wel consequent blijft, is de muziek. Met behulp van samples en midi-apparatuur bouwt het duo elektronische liedjes met ruis als verbindende factor. Soms diep melancholisch, soms kinderlijk uitgelaten en ronduit hilarisch (het alfabet was nog nooit zo grappig). Toch blijft die ruisende stoorzender constant wijzen op het menselijk onvermogen om gewoon, onge-com-pi-li-ceerd samen te zijn. Elkaar te vinden, zonder eerst urenlang te verdwalen, lief te hebben zonder afgewezen te worden.

Als dit, samen met *The Great Downhill Journey Of Little Tommy*, een aankondiging is van het nieuwe muziektheater, dan kunnen wij daar enkel blij om zijn. Lach gerust mee. (EV)

VANDAAG T/M VR 5/8, TELKENS OM 22U IN MIGO

OER. OF OE.RITMISCH KAN JE SPREKEN VERSLAG 'OER'

OER. Een oefening begint al met een serieuze oefening om de – wel schitterende – locatie te vinden. Maar eens gevonden, zullen velen het met me eens zijn dat er ergere locaties zijn om van theater te genieten. Op een plek waar je normaal niet komt, achter de randparking van het station, kom je tot rust met zicht op de haven, het station, 'Pier en Pol', het Europacentrum en binnenvarende zeilbootjes. Verder niet veel decor op een paar kleurrijke objecten na. De omgeving op zich biedt zoveel meer. Meeuwenklanken en het zachte ritme van de drummer in een glazen kubus zorgen voor de ideale soundtrack.

De voorstelling begint in stilte, met alleen grote panelen. "Denk aan alles wat je denkt te gaan zien." Volgende: "Vergeet dat." En we zijn vertrokken voor een voorstelling die je meeneemt in een golf van woorden, woordspelingen, gedachten, analyseren en filosoferen. In het eerste deel is 'blonde Hollander' Benjamin Moen in de verte aan het woord. Hij roept filosofische vragen op als "Wie ben ik?", "Wie zijn we?" en "Is het een of de waarheid?" maar katapulteert z'n gedachtentsunami's meteen weer neer met statements als "Wat er echt toe doet, is wat je doet." Het zen-zijn is nooit ver weg. "Het enige dat ik het nu te zeggen heb is dat het nu het nu is." In het tweede deel gaat actrice Judith de Jooide vrolijk verder de verteltoer op met het ontleden van taal en woorden zoals 'antilope': "Tegen lopen zijn, wie heeft dat verzonnen?" en herkenbare verhalen van vliegen in je ogen krijgen op de fiets. Mensen redeneren alles plat. Tot we bij de liefde komen, want die heeft geen woorden nodig. Hoe serieus dit deel eindigt, hoe zelfrelativerend en met een vleugje humor Lisa Verbelen met het laatste luik begint. Of misschien komt dit ook door de enorme flair waarmee ze het brengt. "Als iemand mij irritant vindt, is dat vooral voor mij erg want ik moet wel met mezelf leven." Af en toe zit er ook een leuke verwijzing in naar wat haar medeacteurs hiervoor verteld hebben.

Het stuk is bij momenten luchtig maar blijft toch je aandacht vragen. Het slagwerkritme en het ritmisch spreken zorgen dat er vaart in het stuk zit. Een aanrader voor taalliefhebbers, levensfilosofen en voor wie zich graag laat drijven met de gedachtestroom (of misschien net niet en hier nu eens de kans toe heeft). Met de nodige humor en relativering.

De première van *OER.* is niet het debuut op TAZ van het Vlaams-Nederlandse collectief BOG. Drie jaar geleden wonnen ze de Jong Theaterprijs met het gelijknamige stuk *BOG.*, daarna kwam *MEN.* en nu dus *OER.* (*ADL*)

VANDAAG OM 17U MET NAGESPREK OP 18U15, WO 3/8 EN DO 4/8
OM 17U AAN DE DENZIL DIASKAAI

DIKKE FREDDY

AAN BART VERHAEGHE, EIGENAAR VAN CLUB BRUGGE

Geachte heer, beste Bart,

Aanstaande vrijdag wordt in Oostende de gloednieuwe Versluys-Arena ingehuldigd. U komt dan met uw voetbalploeg uit Brugge naar Oostende. Uw grijze Mercedes zal dan achter de Versluys-Arena naast de zwarte Ferrari van appartementenbouwer Bart Versluys staan. Nochtans denk ik dat het voor een aannemer niet praktisch kan zijn om met een Ferrari rond te rijden want zo'n auto hangt zo laag tegen de grond dat ge geen trekhaak kunt monteren waar ge een remorque met cementzakken of een schaftwagen aan kunt hangen. Maar Bart Versluys kan niet anders dan met een Ferrari rijden want hij staat slechts op de 110e plaats op de lijst van de 500 rijkste Belgen. U moet zich niet verlagen om met zo'n ongerieflijke sportkar te rijden want u staat op een eervolle 43e plaats.

In café De Pelikaan komt een Brusselaar die een tablet met internetverbinding heeft en op die manier hebben wij de lijst met de 500 rijkste Belgen eens doorgenomen. Een mens stoot op rare dingen wanneer hij die lijst uitpluist. Zo staat Maurice Graaf Lippens onverwacht pas op 476ste plaats. Daarom rijdt hij met een Rolls Royce. En Filip van Saksen-Coburg is zelfs niet op de lijst beland. Daarom vliegt hij met een helikopter.

Toch moet het u pijn aan het hart doen dat die Bart Versluys, die zo ver achter u op de rijkemensenlijst staat, nu een eigen Versluys-Arena heeft terwijl van uw Stade-Verhaeghe aan de Blankenbergse Steenweg in Brugge de eerste steen nog moet gelegd worden. In De Pelikaan zijn er die zich vrolijk maken omdat U voortdurend op tegenslagen met bouwvergunningen botst en op azijnpissers die beweren dat uw Stade-Verhaeghe met gemeenschapsgeld gebouwd gaat worden. Terwijl gemeenschapsgeld er toch van in de tijd van de Romeinen voor heeft moet dienen om de mensen van stadions en arena's te voorzien.

Op dezelfde manier wordt u in uw vaart gestuit met uw Uplace-winkelcentrum waarmee u, naar ik verneem, voor het goed van de mensen het gat tussen Vilvoorde en Brussel wil opvullen. De groene mannen komen er tegenin! Terwijl er daar tussen Vilvoorde en Brussel nooit iets groen geweest is. Die *côte* heeft daar niet voor niets de Verbrande Brug.

Meneer Verhaeghe, ik raad u toch aan om eens met Bart Versluys te praten. Hij is nu volop bezig om voor het goed van de mensen de Oosteroever van Oostende te Optimaliseren door het daar vol te bouwen met monumenten van appartementsblokken. Naar zijn zeggen wordt het daar 'Dubai aan Zee'. En Bart Versluys heeft, hoewel hij pas op de 110de plaats staat op de lijst van 500 rijkste Belgen, in Oostende nooit last met geweigerde bouwvergunningen of met azijnpissers die vinden dat hij iets verkeerd doet met gemeenschapsgeld. Volgens mij kent Bart Versluys mensen die u niet kent.

Praat eens rustig met hem, zeg dat hij een schone Ferrari heeft en een schone Versluys-Arena, en gegarandeerd kunt u voor uw Uplace-winkelcentrum een plekje vinden in Dubai aan Zee.

Voer dat gesprek wel voor de voetbalmatch. En droog daarna met uw Club Brugge KV Oostende af met 4-0 of zo. Opdat duidelijk is wie 43ste staat en wie 110de. Mij zou het ook plezieren want, hoewel ik het in De pelikaan niet luidop zal zeggen, vind ik Club Brugge toch een veel betere voetbalploeg dan de KV.

Ik groet u met de meeste Hoogachting,

Dikke Freddy

DAGKLAPPER: DINSDAG 02/08/2016

	DRL	ABSENT IMAGES 5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken	SARAH VANHEE	INFOSTAND LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar	LEOPOLDPARK		RAND	GRATIS
10-13U	40'	#1 HOLLOW Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
11-19U	DRL	FAMILIEPARK Kindervoorstellingen voor alle leeftijden	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
11U00	180'	ALTERNOMADEN Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	160'	BLËTEN Drie kwetsbare mannen, mét of zonder baard getekend door het leven, hopen u te beroeren en ontvoeren met poëtische teksten, stukjes tranche-de-vie en onvergetelijke melodieën	W. BORGMANS/J. SCHREURS/D. RENIERS	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
11U00	60'	DE DEBUTANTEN Acht auteurs stellen tijdens vier middagen hun debuut voor, met zicht op zee. Met Isabelle Rossaert & Alicja Geschinska	ISABELLE ROSSAERT/ALICJA GESCINSKA	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	€9.00
11U00	90'	ZEESTUK Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	€16.00
11U00	180'	EGONOMADEN Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
11U30	45'	HAST Een mindblowing, earblowing, heartblowing instrumentaal band met roots in jazz, rock en impro.	HAST	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
14-17U	40'	#1 HOLLOW Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
14U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
14U00	90'	TUSSEN WOORD EN BEELD Een lezing van een scenario door een groep enthousiaste acteurs. Eerst een Hblinde lezing van een kortfilmsscenario gekaderd door Rik D'hiet. Het 2de is een lezing van een langspeelsenario of een piloot van een televisieserie.	FILM AAN ZEE	CC DGP/FOYER DKP	FILM	€5.00
15U00	180'	ALTERNOMADEN Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	90'	ZEESTUK Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	€16.00
15U00	95'	BAKXAI Aan de deur van een nachtclub lokt Bacchus de mensen naar binnen om er te kijken, ruiken en proeven van zijn bacchanten, liederlijke nimfen in de ban van de roes van seks en geweld.	HKU/RITCS/NONA/ABATTOIR FERMÉ	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
15U00	180'	EGONOMADEN Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	45'	GAMELAN VOICES Een muzikale extase met gitaar, gamelan instrumenten en stem die je naar een ander universum leiden	GAMELAN VOICES	ELYSÉE	MUZIEK	€10.00
16U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE) Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf. Nu is Ruth terug mét de brieven van toen.	RUTH CROSS	VRIJSTAAT 0.	RAND	GRATIS
16U00	90'	UITGELEZEN/DE VIJFDE DAG Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Marc Reugebrink & Phara de Aguirre	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
16U00	60'	WARMHOUWE Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend. In 2005 werd Ramona Verkerk laureaat Jong Theater met deze zelfgeschreven voorstelling.	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
16U00	50'	WHEN EVERYTHING IS HUMAN... Met behulp van gips doet Wild Vlees een beeldend en fysiek onderzoek naar het bestaan in zijn zuiverste vorm.	WILD VLEES	KAZ	THEATER	€9.00
17U00	90'	KNOCK OUT Een verhaal over onverwoestbare vriendschap en over een winnaar in de ring die vervolgens in de touwen geslagen wordt door het leven.	BOB DE MOOR	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	€15.00
17U00	45'	MARC MELIÀ Marc Melià neemt je mee op een trip die bij elke beluistering avontuurlijker wordt. Het doet je dansen en stilstaan. Stilstand dansen. Dansend stilstaan.	MARC MELIÀ	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
17U00	50'	SALUT COPAIN Een monoloog die eigenlijk een dialoog wil zijn. Dounia gebruikt taal als medium om op scène te wankelen en te bevragen.	DOUNIA MAHAMMED	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	UV
17U00	75'	OER. EEN OEFENING OER. is een ode aan alles wat er is en een oefening dit alles direct te ervaren. BOG. doet een oefening in horen, zien, voelen en bewegen.	BOG.	DENZIL DIASKAAI	THEATER	€14.00
17U00	65'	PRIEMGEVAL (11+) (BELGISCHE PREMIÈRE) Als je 11 bent, ben je een priemgetal. Ik haat priemgetallen. 'Priemgeval' zijn is niet eerlijk. Je hoort nergens bij, je kunt geen kant op.	THEATER ARTEMIS	LOODS NMBS	THEATER	€12.00
18-21U	40'	#1 HOLLOW Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
18U00	40'	AHIMÉ Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
18U00	90'	ZEESTUK Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	€16.00

18U00	40'	VLAAMSE KORTFILM: HET PARADIJS Op zoek naar de beste plek op aarde steken mensen de oceaan over. Hoewel hun paden kruisen, lijken ze elkaar nooit te ontmoeten.	LAURA VANDEWYNCKEL	CC DGP/KLAS	FILM	€3.00
18U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
18U00	65'	SNEEUWLICHT Theatervoorstelling rond het leven en werk van beeldend kunstenaar Hugo Veldt	HANNE DESMET/ANKE JOCHEMS/BRAM KELCH-TERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€9.00
18U00	45'	NAGESPREK PRIEMGEVAL Een ode, terugblik en moment voor de recent overleden Floor Huygen, centrale gast TAZ#2002	DON VERBOVEN/BERT LUPPES/LEX BOHLMMEIJER	LOODS NMBS	THEATER	GRATIS
18U15	45'	NAGESPREK OER. EEN OEFENING Liv Laveyne (ex-programmator Jong Theater 2011-2015) en Sophie De Somere (programmator Jong Theater 2011-2016) gaan na de voorstelling in gesprek met de makers.	LIV LAVEYNE/SOPHIE DE SOMERE	DENZIL DIASKAAI	THEATER	GRATIS
19U00	60'	WARMHOUWE Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
19U30	95'	BAKXAI Aan de deur van een nachtclub lokt Bacchus de mensen naar binnen om er te kijken, ruiken en proeven van zijn bacchanten, liederlijke nimfen in de ban van de roes van seks en geweld.	HKU/RITCS/NONA/ABATTOIR FERMÉ	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND Een fascinerend liefdesverhaal over de kracht van het herinneren, dat zowel pijn als plezier met zich meebrengt.	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAI 18	THEATER	UV
20U00	45'	BLOW Een trio straatmuzikanten op de Gentse Feesten. Alle drie in zwarte overall en met witte maskers op en niemand die weet wie ze zijn.	BLOW	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
20U00	75'	DE GEMAKKELIJKE STOEL Zanger-muzikant Jan De Smet en auteur-performer Erik Vlamincx delen het podium met drie mensen die het leven niet op een presenteerblaadje kregen.	ERIK VLAMINCK/JAN DE SMET	CAFÉ DE VOLKSBOND	THEATER	UV
20U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
20U00	65'	PRIEMGEVAL (11+) Als je 11 bent, ben je een priemgetal. Ik haat priemgetallen. 'Priemgeval' zijn is niet eerlijk. Je hoort nergens bij, je kunt geen kant op.	THEATER ARTEMIS	LOODS NMBS	THEATER	€12.00
20U30	90'	KNOCK OUT Een verhaal over onverwoestbare vriendschap en over een winnaar in de ring die vervolgens in de touwen geslagen wordt door het leven.	BOB DE MOOR	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
21U00	40'	AHIMÉ Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN Een moeilijke vader-zoonrelatie is het uitgangspunt van deze voorstelling.	TOM JANSEN	ROYAL ASTRID	THEATER	UV
21U00	75'	HELPDESK Caren's Company, een callcenter voorziet in vrijwel alle diensten en producten. Het is meer dan een gesprek, het is een ervaring.	WUNDERBAUM	HOLIDAY SUITES	THEATER	UV
21U00	45'	MOORE BACON! Een bloot lichtaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
21U00	100'	TROJE Wat betekent vrijheid en wat is de tol die je daarvoor betaalt.	HET NIEUWSTEDELIJK	VISMIJN	THEATER	€14.00
22U00	65'	COCK, COCK... WHO'S THERE? (18+) Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
22U00	75'	DE GEMAKKELIJKE STOEL Zanger-muzikant Jan De Smet en auteur-performer Erik Vlamincx delen het podium met drie mensen die het leven niet op een presenteerblaadje kregen.	ERIK VLAMINCK/JAN DE SMET	CAFÉ DE VOLKSBOND	THEATER	UV
22U00	60'	ER WORDT NAAR U GELUISTERD (TRY-OUT) In deze try-out legt Wim Helsen zijn oor te luisteren bij uw binnenste	WIM HELSEN	VREDEGERECHT	THEATER	UV
22U00	50'	KLUSTER Muziektheater vol indrukken van de leefwereld van de hedendaagse mens op deze wereld	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	€9.00
22U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
22U30	45'	FRIE MALINE (VERSE VIS FINALIST) Zelden een jong talent gezien en gehoord dat tijdens een live-concert zo groeit dat het je sprakeloos achterlaat.	FRIE MALINE	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
24U00	60'	IPIKI OOKAMI Vin het vrije universum van Ipiki Ookami versmelten disciplines, kleuren en stijlen tot onorthodoxe composities met wortels in hiphop, elektronica, jazz, funk en soul.	IPIKI OOKAMI	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De *TAZette* vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#6 Voor het concert van Toots Thielemans in 2009, het Arno-jaar, het jaar waarop TAZ ontplofte qua publieksoptocht, legde ik 'Sketches in Spain' van Miles Davis op. Alweer zo'n moment waar alleen ik herinneringen aan heb, wellicht. Maar ik vond het zo mooi – heel stil liet ik het spelen. En het paste perfect. Maar omdat het gaat over de afterparty's ga ik toch voor een ander nummer kiezen. En omdat contrast wel mooi is kies ik voor 'We Are The Roadcrew': een nummer van Motörhead dat ik opleg als ik de gasten van de techniek op de dansvloer spot. Tom neemt dan meestal het voortouw. En die eerste keer in Club Terminus, toen ik het draaide, ga ik niet licht vergeten. Verbaasde blikken van "wij stonden net nog gezellig op Michael Jackson te shaken"-meisjes die kijken naar halve gekken die helemaal loos gaan op Lemmy zijn ode aan de techniekers: de road crew. Geweldig. Als er één iets is wat ik goed kan als dj – en daarom ben ik mezelf ook 'muziekselecteur' gaan noemen – dan is het mijn publiek spotten en voelen wanneer je welk nummer moet opleggen. (JD)

TELEX

De voorstelling *Hoe de grote mensen weggingen* en wat er daarna gebeurde in cc De Grote Post op woensdag 3/08 en donderdag 4/08 duurt langer dan in de brochure werd aangekondigd. In plaats van 80 minuten duurt de voorstelling 105 minuten.

De extra voorstellingen van *Zeestuk* vandaag om 11, 15 en 18 uur zijn opengesteld voor personen die nog geen ticket hadden gekocht voor deze voorstelling. Tickets bestellen is mogelijk via het UiTloket of online op theateraanzee.be.

Voor al je fietsproblemen kun je terecht in het mobiele fietsatelier van Kamp Noord, aan de hoofdingang van cc De Grote Post. Hier vind je al het nodige materiaal om je stalen ros te herstellen. Je kan er je fiets ook een heuse make-over geven! Kamp Noord is gratis te bezoeken tot en met zaterdag, telkens van 10 tot 13 uur.

Neem zeker eens een kijkje op de Instagrampagina van TAZ: [instagram.com/theateraanzee](https://www.instagram.com/theateraanzee)

TAZ-oprichter en televisieregisseur Marc Lybaert toont met *Tussen woord en beeld* de kracht van verbeelding. In een eerste deel wordt een kortfilmscenario van een bachelor-student op het Ritcs voorgelezen door een resem acteurs die geen voorkennis hebben van het geschrevene. Luik twee toont hoe het scenario

van een masterstudent Film voor het eerst tot levend komt. Tot en met woensdag dagelijks in cc De Grote Post (Foyer Kleine Post). Van 14 tot 15.30 uur in de Kleine Foyer. Met vandaag: *Voor de goede zaak* (Alexander Wolf). Blinde lezing gekaderd door Rik D'hiet. *Diesel* (Alexander Vossen): Maarten, een oudleider in een jeugdbeweging, koestert al jaren een onbeantwoorde liefde voor zijn beste vriendin en medeleidster Lara. Als Karl, een vriend van Maarten, een droommachine uitvindt, probeert Maarten bij Lara te zijn op een virtuele manier. Acteurs: Bram Kelchtermans, Sari Veroustraete, Robin Keyaert, Simon Knaeps, Elias Vandenbroucke, Andy Van Kerschaver, Kristien De Proost, Cami Moonen, Julie Kurriss, Anke Jochems, Hilde Heijnen, Heleen Desmet. Regie: Kenneth Taylor. In de reeks Vlaamse kortfilms, vandaag op TAZ: *Het paradijs* van Laura Vandewynckel en *Schroot* van Anthony Van Rosendael. Over *Schroot*. De 'flits-marathonman' onderneemt een allerlaatste rit met zijn kapotte wagen. Om 18 uur in de Klas in De Grote Post.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Lot Doms, Tom Cornille, Jolien Fagard, Radovan Dranga, Inge Baes, Basiel Debrock

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE

MANMADE

HEDENDAAGSE KUNST
OVER DE RELATIE TUSSEN MENS EN AARDE
RAVERSYDE ANNO 1465, 11 JUNI – 2 OKTOBER 2016

www.raversyde.be

